

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžfk/10/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200094
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200094.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): KASUM, s.r.o., Klincova 37/B, Bratislava, IČO: 46 544 364, právne zastúpený: VRBA & PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária, Sliezska 9, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 1708457/2015 zo dňa 26. novembra 2015, o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/11/2016-196 zo dňa 5. októbra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/11/2016-196 zo dňa 5. októbra 2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. 1708457/2015 zo dňa 26.11.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) žalovaný potvrdil rozhodnutie vydané v prvom stupni Daňovým úradom Bratislava (ďalej aj ako „správca dane“), ktorým správca dane podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (ďalej aj ako „daňový poriadok“) určil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej aj ako „DPH“) za zdaňovacie obdobie september 2012 v sume 24.576 Eur a znížil nadmerný odpočet za uvedené zdaňovacie obdobie zo sumy 24.929,31 Eur na sumu 353,31 Eur. Správca dane nepriznal právo na odpočítanie DPH z dôvodu, že odpočítaním dane z prijatých faktúr v kontrolovanom zdaňovacom období žalobca porušil ustanovenie § 49 ods. 1 a 2 v nadväznosti na § 51 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o DPH“) tým, že si uplatnil právo na odpočítanie dane pri kúpe tovaru, pri ktorom nevznikla daňová povinnosť, t. j. podľa zistení správcu dane dodávateľa uvedení na predmetných faktúrach fakturovaný tovar skutočne nedodali a zároveň nebol preukázaný pôvod a fyzická existencia deklarovaného tovaru. Tiež podľa zistení správcu dane nebolo preukázané, že tovar bol následne dodaný platiteľom do iného členského štátu (Českej republiky), a teda žalobca porušil aj

ustanovenie § 43 ods. 1 uvedeného zákona.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie september 2012, o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 9104408/5/1110661/2014 zo dňa 19.03.2014. Protokol bol spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole doručený daňovému subjektu (žalobcovi) dňa 27.03.2014. Po vyjadrení žalobcu k protokolu boli pripomienky žalobcu prerokované dňa 06.06.2014, o čom bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní č. 9104408/5/2553097/2014/Mič. Správca dane kontrolou predložených dokladov a dokazovaním vykonaným v priebehu daňovej kontroly zistil nasledovné skutočnosti, ktoré neskôr premietol do protokolu a preskúmaného rozhodnutia. Žalobca si v kontrolovanom zdaňovacom období september 2012 odpočítal daň z tovarov a služieb nakúpených v tuzemsku v zmysle § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH z faktúr, predmetom ktorých bol predaj cukru, a to: č. 132/2012 zo dňa 10.09.2012 vystavená dodávateľom SK-FIGHTER, s.r.o., č. 2012/0599 zo dňa 05.09.2012 vystavená dodávateľom HELMAND, s.r.o., č. 8909/2012 zo dňa 10.09.2012, č. 9209/2012 zo dňa 12.09.2012, č. 9309/2012 zo dňa 13.09.2012, č. 9509/2012 zo dňa 17.09.2012 a č. 10209/2012 zo dňa 20.09.2012 vystavených dodávateľom GURMA, s.r.o. Ďalej z faktúr za sprostredkovanie a zaistenie dopravy od spoločnosti Profit International, s.r.o. a z faktúry č. 2012312 zo dňa 30.07.2012 vystavené dodávateľom European TRANS, s.r.o. za prepravu. Tiež si žalobca odpočítal daň z nákupu účtovných služieb a účtovného poradenstva. V predmetnom zdaňovacom období žalobca deklaroval dodanie tovaru (cukru) spoločnosti Focus Unit Trade, s.r.o. v zmysle nasledovných faktúr, a to č. 201233 zo dňa 05.09.2012, č. 201234 zo dňa 10.09.2012, č. 201235 zo dňa 11.09.2012, č. 201236 zo dňa 12.09.2012, č. 201237 zo dňa 13.09.2012, č. 201238 zo dňa 17.09.2012, č. 201239 zo dňa 21.09.2012.

3. Správca dane na základe zistení v reťazci dodávateľov žalobcu v tuzemsku a v Českej republike konštatoval, že transakcie deklarované účtovnými dokladmi v preverovaných spoločnostiach nenesú znak základných obchodných princípov. Správca dane spochybnil, že k dodávkam tovaru došlo, a to na základe nasledovných dôvodov. Dodávateľ SK-FIGHTER, s.r.o. je nekontaktný, na výzvy správcu dane nereaguje, konateľom je občan Rumunska, niekoľkokrát došlo k zmene konateľa, neznámy pôvod tovaru. U dodávateľa HELMAND, s.r.o., ktorého konateľom je občan Maďarska došlo niekoľkokrát k zmene konateľa a sídla spoločnosti. Dodávateľ Van-mond company, s.r.o. je nekontaktný, konateľom je občan Rumunska, niekoľkokrát došlo k zmene konateľa a sídla spoločnosti. Dodávateľ GURMA, s.r.o. je nekontaktný, na výzvy správcu dane nereaguje, na adrese sídla sa spoločnosť nenachádza, za zdaňovacie obdobie 3. štvrt'rok 2012 podal nulové daňové priznanie a spoločnosť bola vymazaná ex offo dňa 14.08.2013. Odberateľská česká spoločnosť Focus Unit Trade, s.r.o. (od 03.01.2013 LECHKOV, s.r.o.) je nekontaktná, na výzvy správcu dane nereaguje, nedá sa zistiť, či tovar bol riadne priznaný, dochádzalo k zmene názvu, konateľa (súčasný je občan Bulharska) a sídla spoločnosti.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Žalobca podal proti preskúmanému rozhodnutiu správnu žalobu. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť z nasledujúcich dôvodov:

- správne orgány sa vecou dôkladne zaoberali, pričom správca dane vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, a nie je možné ani tvrdiť, že by vedenie daňového konania a spôsob vykonávania dokazovania boli v rozpore so zásadou spravodlivého procesu. Správne rozhodnutia obsahujú dostatok relevantných dôvodov, a preto ich nemožno považovať za nepreskúmateľné. Postupom správnych orgánov taktiež nebola odňatá žalobcovi ako účastníkovi daňového konania možnosť konať pred týmito orgánmi, pričom správca dane hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliadal na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo,
- súd prisvedčil žalovanému, že nie je povinnosťou správcu dane vyhľadávať za žalobcu dôkazy

svedčiace v jeho prospech. Týka sa to nevypočutia bývalej konateľky spoločnosti Focus Unit Trade, s.r.o. p. W.. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že za účelom získania informácií o predmetných obchodných prípadoch bola uskutočnená medzinárodná výmena informácií, avšak vzhľadom na nekontaktnosť uvedenej spoločnosti sa túto svedkyňu nepodarilo predvolať,

- z vykonaného dokazovania v rámci celého obchodného reťazca tuzemských ako aj zahraničných spoločností vyplynula nepreukázateľnosť pôvodu obchodovaného tovaru, pričom všetky okolnosti celkom jednoznačne nasvedčujú tomu, že žalobca sa podieľal na fakturácii tovaru - kryštálového cukru v reťazci obchodných spoločností v tuzemsku a v zahraničí, avšak bez reálneho dodania, čiže ide o tzv. karusel,

- žalobca tým, že predložil ku kontrole faktúry, dodacie listy ako aj iné doklady, ešte nepreukázal, že mu vzniklo právo na odpočítanie dane, pričom správca dane nevychádzal len z dokladov predložených daňovým subjektom, ale vykonal rozsiahle dokazovanie smerujúce k prevereniu a získaniu dôkazov o existencii fakturovaného tovaru,

- žalobca bol povinný správcovi dane preukázať, že zdaniteľné obchody tak, ako sú deklarované, v tuzemsku prijal a následne tovar dodal na územie Českej republiky, čo v uvedenom prípade nebolo preukázané,

- z obsahu napádaných rozhodnutí nevyplýva, že by daňové orgány od žalobcu požadovali doklady, ktoré by mal on zabezpečiť od ktoréhokoľvek daňového subjektu v kontrolovanom obchodnom reťazci. Samotná skutočnosť, že tieto doklady boli preverované ako i iné súvisiace daňové doklady preukazujúce realizáciu zdaniteľných plnení medzi jednotlivými článkami obchodného reťazca, neznamená, že bolo povinnosťou žalobcu v daňovom konaní vo veci preverenia jeho nároku na nadmerný odpočet takéto daňové doklady týkajúce sa iných subjektov predkladať. Bolo na žalobcovi, aby predložil dôkazy potvrdzujúce, že obchod skutočne existoval,

- bolo potrebné, aby sám žalobca preukázal, že vynaložil a prijal všetky rozumné opatrenia a starostlivosť vyplývajúcu z rizika podnikateľskej zodpovednosti za dosahovanie účelu jeho hospodárskej činnosti, aby zabránil tomu, že sa ocitne v kolotoči fiktívnych zdaniteľných plnení zneužívajúcom právo poskytované zásadou neutrality DPH.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/vyjadrenia

A)

5. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu v zmysle § 440 ods. 1 písm. f), g), h) S.s.p., t. j. z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe, nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že :

- krajský súd v podstate vôbec neodôvodnil prečo a na základe čoho sa stotožnil so záverom žalovaného a správcu dane, že „k prijatiu a následnému dodaniu tovaru v skutočnosti nedošlo“ (strana 13 bod 46 rozsudku), resp. krajský súd nezdôvodnil, na základe čoho krajský súd dospel k záveru, že „žalobca skutočne nepreukázal samotnú existenciu a dodanie tovaru“ (strana 14 bod 52 rozsudku),

- ak mal ten istý tovar cirkulovať, tak tento tovar musel existovať a teda táto skutočnosť opätovne potvrdzuje fyzickú existenciu tovaru - cukru, ktorý bol predmetom obchodov uskutočnených sťažovateľom,

- nie je jasné, ako krajský súd hodnotil dôkazy každý jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, prečo prihliadal len na dôkazy, ktoré existenciu tovaru a jeho fyzickú dodávku nepotvrđzovali (nie vyvracali alebo popierali, ale len nepotvrđzovali), ale neprihliadal na dôkazy, ktoré existenciu tovaru priamo potvrđzovali, pričom viaceré dôkazy potvrđzujúce existenciu tovaru a uskutočnenie dodávok sa logicky dopĺňali,

- krajský súd nezdôvodnil prečo na dôkazy predkladané sťažovateľom neprihliadol a prečo práve tie

dôkazy, ktoré nemajú len povahu listín, ani len nespomenul vo svojom odôvodnení (ide o dôkazy uvedené v bode 32 tejto sťažnosti),

- žalovaný ani správca dane nepoukázali ani na jediné opatrenie, ktorého vykonanie bolo možné od sťažovateľa oprávnené požadovať, ktoré sťažovateľ neurobil,

- súd teda vec nesprávne právne posúdil, keď uzatvoril, že dôkazné bremeno zaťažujúce sťažovateľa len predložením formálnych dokladov sa javí ako nedostatočné, nakoľko sťažovateľ nepreukazoval svoj nárok len formálnymi dokladmi, ale aj výpoveďami viacerých neprepojených osôb.

7. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že preskúmané rozhodnutie zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

B)

8. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol. Má za to, že krajský súd rozhodol správne a vyvodil správny právny záver, že boli naplnené podmienky neuznania odpočítania dane z deklarovaných nákupov cukru, nakoľko celý obchodný reťazec spočíval len v predkladaných dokladoch, ale reálna existencia tovaru sa nepreukázala.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

9. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. marca 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 2 ods. 1, 2 S.s.p. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

V zmysle § 5 ods. 2, 3, 4 S.s.p. konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania.

Pri rozhodovaní správny súd dbá na ochranu zákonnosti a verejného záujmu.

Správny súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi so zohľadnením ich právnej sily a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

Podľa § 134 ods. 1 S.s.p. správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

Podľa § 139 ods. 2 S.s.p. v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia

žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené.

V zmysle § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. kasačnú sťažnosť možno odôvodniť tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Jednotlivé čiastkové práva, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces, je možné vyvodiť predovšetkým z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva. Patrí sem aj právo na spravodlivé prejednanie vecí, do rámca ktorého patrí aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

12. Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“. (napr. *Georgiadis v. Grécko* z 29.05.1997, *Recueil III/1997*).

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky pri posudzovaní námietok kasačnej sťažnosti vychádzal aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky.

14. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 646/2014 zo dňa 4.11.2014 konštatoval, že právo na súdnu ochranu v zmysle dohovoru a judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, chápané ako právo na spravodlivý proces, je vykladané od prípadu *Golder v. Spojené kráľovstvo* (rozhodnutie z 21. februára 1975) ako právo na prístup k súdu, právo na súd určitej kvality so zárukami jeho nezávislosti a nestrannosti a právo na spravodlivé súdne konanie.

15. Nemožno nespomenúť Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 825/2016 zo dňa 28.2.2017, v ktorom ústavný súd uviedol:

24. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Ruiz Torija c. Španielsko* z 9.12.1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, *Hiro Balani c. Španielsko* z 9.12.1994, séria A, č. 303 - B, *Georgiadis c. Grécko* z 29.5.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.2.1998).

25. Rovnako sa ústavný súd vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze č. k. III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).”

17. Pod porušením práva na spravodlivý proces možno vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým účastníkovi konania znemožnil realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Správny súdny poriadok priznáva, pričom možnosť konať pred súdom je účastníkovi odňatá vždy, ak preskúmaného

rozhodnutie neposkytuje účastníkovi konania dostatočné argumenty preukazujúce zákonnosť preskúmaného rozhodnutia alebo postupu. Nepreskúmateľné rozhodnutie správneho súdu nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavné zaručené právo na spravodlivý proces. U nepreskúmateľného rozhodnutia nemožno hodnotiť správnosť relevantných právnych otázok ani vady správneho konania, pretože bolo nutné takéto rozhodnutie zrušiť a otvoriť tým správne súdu procesný priestor pre vydanie rozhodnutia nového, ktoré nebude postihnuté zmieneným deficitom.

18. Na tomto mieste považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že povinnosť súdu vyrovnáť sa s argumentmi účastníkov súdneho konania a poskytnúť účastníkovi jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky je jednou z najdôležitejších súčastí základného práva na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

19. Posudzujúc obsah kasačnej sťažnosti a odôvodnenie napadnutého rozsudku, kasačný súd dospel k záveru, že správny súd odôvodnenie výroku napadnutého rozsudku založil síce na rozsiahlom opise skutkového stavu, citovaní jednotlivých zákonných ustanovení (paragrafových znení) na vec sa vzťahujúcich právnych predpisov a konštatovaní správnosti právnych názorov a záverov správnych orgánov, s ktorými sa stotožnil, avšak v napadnutom rozsudku absentuje vlastné vysporiadanie sa s podstatnými žalobnými námietkami a argumentáciou žaloby, ako aj vlastné právne odôvodnenie záverov, čím postihol napadnutý rozsudok deficitom nepreskúmateľnosti kasačným súdom.

20. Napadnutý rozsudok postráda dostatočne argumentačne zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Správny súd vo svojom rozsiahlom rozsudku podrobne konštatoval dôvody rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov, ktorých závery prevzal, stotožniac sa s nimi a považujúc ich za správne, avšak bez toho, aby sa dôsledne zaoberal všetkými rozhodujúcimi námietkami a skutočnosťami, na ktoré poukazoval sťažovateľ vo svojej žalobe a zopakoval aj v kasačnej sťažnosti. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je jasné, ako krajský súd hodnotil dôkazy predložené sťažovateľom a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval. Kasačný súd zdôrazňuje, že súd nemôže argumentáciu účastníka odmietnuť ako nesprávnu, ale jeho povinnosťou je tiež uviesť, v čom jej nesprávnosť spočíva. Argumenty súdu musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne. Konštatovanie krajského súdu, že argumenty účastníka sú nesprávne alebo irelevantné bez toho, aby súd uviedol, prečo ich považuje za nesprávne alebo irelevantné, možno považovať za arbitrárne.

21. Za stavu, že správny súd sa s argumentmi žalobcu dostatočne nezaoberal, kasačnému súdu nezostávalo nič iné ako skonštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá požiadavke vyplývajúcej z ustanovenia § 139 ods. 2 S.s.p., v zmysle ktorej je povinnosťou súdov uviesť v rozhodnutí posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, teda dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založili. Súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu je totiž nepochybne požiadavka, aby sa príslušný všeobecný súd v konaní právne korektným spôsobom a zrozumiteľne vyrovnal nielen so skutkovými okolnosťami prípadu, ale aj s vlastnými právnymi názormi, ktoré ho viedli ku konkrétnemu rozhodnutiu.

Podľa § 462 ods. 1 S.s.p. ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

23. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd vyhodnotil dôvod kasačnej sťažnosti žalobcu, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.) za dôvodný, postupom podľa § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.

24. V ďalšom konaní krajský súd opätovne prejedná vec v medziach žaloby, dôsledne sa vysporiada so

všetkými podstatnými námietkami, posúdi podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty a návrhy žalobcu, znova o nej rozhodne a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní.

25. Súčasne krajský súd v novom rozhodnutí opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

26. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.